

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 44 (278)

Субота, 28 жовтня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ЗАВТРА — ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ КОМСОМОЛУ

НАДІЙНИЙ ПОМІЧНИК

На всіх етапах розвитку нашої Вітчизни комсомол був і залишається надійним помічником партії у побудові комуністичного суспільства. Вірна ленінським заповітам, радянська молодь високо несе естафету своїх батьків, самовідданою працею примножуючи славу Батьківщини.

Своє завітне свято — День народження комсомолу, юнаки і дівчата зустрічають нині в обстановці високого трудового і політичного піднесення, що панує в країні напередодні святкування знаменної дати — 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Чималий загін комсомольців та молоді, що трудиться на підприємствах нашого Товариства, прагне разом з усіма трудящими гідно зустріти цей ювілей.

Включившись у всенародне соціалістичне змагання, комсомольці Товариства з початку нинішнього року понад план чимало випустили спецодягу, меблів, електротехнічних виробів та іншої продукції.

У виробничих колективах підприємства УТОГ комсомольці виступають застрільниками всього нового, передового. За починком комсомольсько-молодіжної бригади плетільників, яку очолює Василь Абрамчук, на Садгирському УВП розпочалась п'ятнадцятиденна ударна трудова вахта, присвячена кожній союзній республіці.

Комсомольці та молодь показують зразки самовідданої праці в боротьбі за дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки. Швею-мотористку Ганну Чегус знають на Білоцерківському учбово-виробничому підприємстві як передову трудівницю. Вона — «Майстер-золоті руки». Свої змінні завдання комсомолка Ганна Чегус систематично виконує на 138—140 процентів і вже сьогодні трудиться в рахунок лютого 1973 року.

З випередженням часу працюють також комсомолки, ударниці комуністичної праці цього підприємства Галина Загреблюк, Клавдія Береза, Лідія Карева та багато інших.

Таких прикладів можна навести чимало.

Не забуває наша молодь і про навчання. Комсомольські організації УВП провели значну роз'яснюючу і організаційну роботу по залученню молоді до навчання у вечірніх школах. Організовано і змістовно пройшли заняття в гуртках політичної освіти та школах комуністичної праці.

Активну участь взяли юнаки і дівчата Товариства в республіканському фестивалі художньої самодіяльності, присвяченому 50-річчю утворення СРСР. Фестиваль став справжнім оглядом талантів молоді, багатьом юнакам і дівчатам допоміг ще яскравіше розкрити свої здібності, сприяв досягненню нових успіхів у художній творчості.

День народження комсомолу молодь Українського товариства глухих зустрічає новими успіхами в праці, навчанні та громадській роботі. Вірні ленінським заповітам, юнаки і дівчата — члени УТОГ прагнуть зробити якомога вагомий внесок у дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки.

Марію Олійник знають на Львівському УВП-1 не лише як найкращу швею-мотористку, але й як комсомольсько-гатажку. Вона комсорг бригади комуністичної праці. Як громадський інструктор Марія щодня проводить виробничу гімнастику. День народження комсомолу М. Олійник зустрічає новими трудовими успіхами.

На фото: ударниця комуністичної праці Марія ОЛІЙНИК.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

НА КОНВЕЙСЕРІ — НОВА МОДЕЛЬ

Львівський фрезерний завод, Ворошиловградський тепловозобудівний, Одеський «Продмаш»...

Це тільки початок досить великого списку крупних промислових підприємств країни, яким по кооперативу Донецьке УВП надсилає свою продукцію — магнітний пускач ПМЕ-111. Таких споживачів підприємство має близько 100.

Цей вид продукції колектив підприємства освоїв торік за порівняно короткий строк — сім місяців і, починаючи з жовтня, до кінця року відправив замовникам 10 тисяч штук магнітних пускачів. Тоді ж народногосподарським планом було передбачено, що першу партію нової, більш досконалої моделі цього пускача — ПМЕ-113 у кількості 25 тисяч штук, підприємство зможе випустити лише в другій половині 1973 року.

Минуло небагато часу. Трудів-

ники УВП успішно справилися з серійним випуском магнітних пускачів ПМЕ-111.

Розгортаючи змагання за гідну зустріч 50-річчя утворення СРСР, колектив Донецького УВП розпочав підготовчу роботу для випуску нової моделі магнітного пускача ПМЕ-113. За порівняно короткий строк колектив інструментальників у складі Леоніда Дробященка, Олега Шестьоркіна, Миколи Акрита, Олега Руленкова та інших виготовив 10 пресформ, 40 штампів та 6 одиниць нестандартного устаткування.

Використавши всі внутрішні резерви, трудівники підприємства зробили все від них залежне, щоб якнайшвидше освоїти випуск нової моделі. І ось з складального конвейєра зійшла перша партія магнітних пускачів ПМЕ-113. Ни-

ні підприємство готове розпочати масовий випуск цієї продукції.

— Дострокове освоєння нової моделі магнітного пускача ПМЕ-113 на півроку раніше, ніж передбачалося планом, — сказав директор Донецького УВП О. М. Фудим, — це трудовий подарунок нашого колективу славному півстолітньому ювілею утворення Союзу РСР.

Вагомий трудовий внесок у дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки. Про це переконливо свідчить і такий факт: якщо за нинішню п'ятирічку підприємству було заплановано випустити магнітних пускачів усіх серій у кількості 500 тисяч штук, то тепер УВП вже до кінця 1973 року зможе дати 400 тисяч штук таких виробів.

В. БОРИСЮК.

ЗА БОЙОВИТІСТЬ, ТВОРЧУ АКТИВНІСТЬ!

(Нотатки з одного семінару)

Надаючи важливого значення первинним організаціям УТОГ, особливо виробничим на УВП, IX з'їзд Товариства поставив завдання поліпшити керівництво цими осередками трудових колективів. З'їзд запропонував наполегливо підвищувати бойовитість, ініціативу первинних організацій УТОГ, домагатися посилення їх впливу на роботу підприємств, установ системи, на успішне розв'язання завдань, що поставлені перед колективами в дев'ятій п'ятирічці.

У даний час є всі передумови для дальшого і всебічного піднесення діяльності первинних організацій УТОГ на підприємствах системи. Для цього треба ширше використовувати багатий практичний досвід, узагальнений у період останньої звітно-виборної кампанії. Про це йшла предметна розмова на семінарі голів бюро первинних організацій УВП, що відбувся недавно.

Для учасників цього багатоденного семінару було прочитано ряд лекцій на актуальні питання, що зв'язані з життям і діяльністю первинних організацій УТОГ, з виконанням завдань, поставлених XXIV з'їздом КПРС. Велику увагу було звернуто на вдосконалення і піднесення рівня всієї організаційно-масової та виховної роботи, що є одним з головних завдань в діяльності первинних організацій на сучасному етапі.

Важливою ділянкою роботи, куди слід спрямувати свої зусилля первинним організаціям УВП — це матеріальне виробництво. Ось чому на семінарі велику увагу було загострено на тому, що першочерговим обов'язком їх діяльності є забезпечення виконання державного плану кожним виробничим колективом і дільницею, а також піднесення ефективності виробництва, забезпечення високих темпів зростання продуктивності праці, неухильне поліпшення якості вироблюваної продукції, зниження її собівартості, суворе дотримання режиму економії та піднесення культури виробництва.

Якщо добре приглянутися до діяльності наших первинних організацій, то ми знайдемо чимало прикладів, які показують, як почуття

нового, передового, творчий підхід до справи допомагає громадським працівникам, активістам прокласти шлях всьому прогресивному, що народжується в гущі робітничого життя. Гідним прикладом цього може служити діяльність первинної організації Артемівського УВП, яку ось уже декілька років підтримує очолює комуніст Григорій Харитонович Жеребцов. І в тому, що це підприємство займає ведуче місце в змаганні, в боротьбі за високу культуру виробництва, чимала заслуга і первинної організації, яка веде свою роботу в тісному контакті з профспілковою організацією.

На семінарі Г. Жеребцов поділився з присутніми досвідом своєї роботи. Він назвав багато цікавих форм організаційно-масової та виховної роботи, що проводиться в колективі і робить свій дійовий вплив на людей, сприяє росту їх виробничої і громадської активності, підвищенню відповідальності за долю планів, всього підприємства.

Ряд корисних порад і форм роботи, народжених в ході змагання, учасники семінару почерпнули з виступу Любові Олександрівни Кирики, найстарішого члена УТОГ, голови первинної організації Одеського УВП-2. На цьому підприємстві особливу увагу приділяють дальшому вдосконаленню руху за комуністичне ставлення до праці. Тут вимогливо підходять до присвоєння і підтвердження звання ударника і колективу комуністичної праці.

На УВП-2 розгорнуто активну боротьбу за здобуття почесного звання «Кращий за професією», розроблено положення, про порядок присвоєння цього звання, заходи матеріального та морального заохочення. Якщо робітник протягом року високо тримає це звання, показує зростання професійної майстерності, то його прізвище заносять до «Книги пошани» і висувають кандидатом на присвоєння більш високого звання «Майстер-золоті руки».

На цьому підприємстві проводять вечори посвячення в робітники, випуски учнів груп виробничого навчання, вручення трудових книжок, вечори, присвячені вете-

ранам праці, які трудяться на УВП 20 і більше років.

Голова бюро первинної організації Київського дослідного підприємства, інженер-конструктор Л. В. Філянін присвятив свій виступ розвитку громадських засад в роботі постійних комісій, розповів про виховання активу, що веде постійну боротьбу за стабільність колективу, за поліпшення виробничо-побутових умов робітників, їх професійної майстерності.

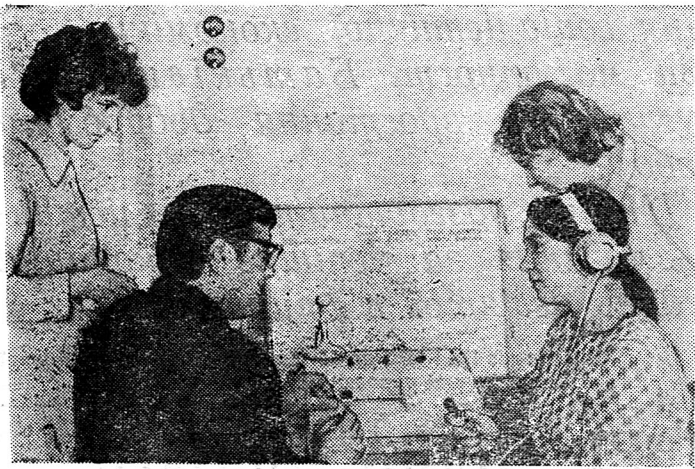
Про те, що і на УВП можна створити добрий колектив художньої самодіяльності, розповіла на семінарі голова первинної організації Донецького УВП Сезонова Т. І. Тут розпочали з агіткультбригади, з якої згодом вирости здібні аматори сцени. На зональному огляді художньої самодіяльності, присвяченому 50-річчю утворення СРСР, цей колектив показав свою першу виставу «А зорі тут тихі», і здобув високу оцінку журі.

Цікавим був виступ Шумилової Л. А. — голови первинної організації Ждановського УВП. Вона поділилася досвідом роботи по зміцненню трудової дисципліни, в якій бере участь широка громадськість — змінні майстри, начальники дільниць. Про розвиток масово-спортивної роботи на Житомирському УВП розповів Халамовський А. Д.

Учасники семінару обмінялися досвідом роботи первинних організацій УТОГ по вихованню робітників, досвідом, що пройшов перевірку практикою і тепер поповнюється новими формами й методами. На жаль, учасники семінару дуже мало торкалися у своїх виступах питань роботи бюро, як колективного органу, про те, як організації разом з місцевим комітетом на ділі домагаються того, щоб всі члени організації брали участь в громадському житті, щоб кожен проявляв себе, як організатор, як людина, що відповідає за ту чи іншу справу. Відверто кажучи, ми ще далеко не завжди використовуємо в повній мірі всі можливості для виховання громадської активності, а без цього не можна домогтися бойовитості, творчої активності первинної організації.

А. САВИЦЬКИЙ,
ст. інструктор оргвідділу ЦП
УТОГ.

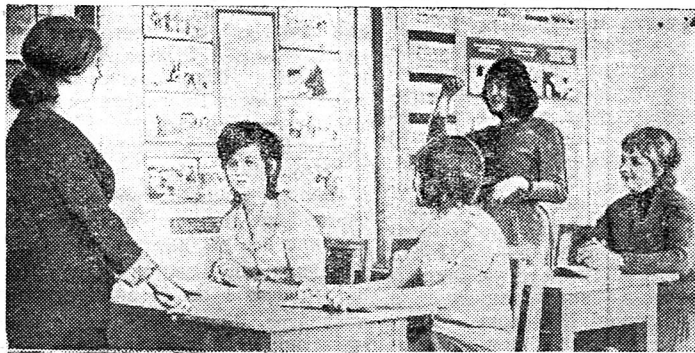
ПОЧЕСНА ПРОФЕСІЯ

З перших днів встановлення на Україні Радянської влади дефектологічний факультет Київського педагогічного інституту імені М. Горького щорічно випускає сурдопедагогів-вчителів та вихователів. Усі, хто в стінах цього інституту одержав спеціальні знання, працюють нині в школах-інтернатах для глухих та слаббачуючих дітей.

На нашому факультеті проводиться підготовка сурдопедагогів як для України, так і для деяких республік Союзу. Так, у цьому навчальному році закінчують навчання студенти з Азербайджану, Молдавії і Казахстану. Зараз вони проходять педагогічну практику у Харківській школі-інтернаті для глухих дітей. А в Білоцер-

ківській школі для глухих дітей на практиці член УТОГ, студент IV курсу лівів'янин Богдан Яцюла. Хоча декілька слів сказати про групу студентів III-го курсу. Це дуже згуртований колектив. У ньо-

РЕЙД-ПЕРЕВІРКА ГОТОВНОСТІ ДО ЗИМИ

НА ПІДГОТОВКУ Миколаївського УВП до роботи в осінньо-зимовий період планувалося освоїти 45,8 тисячі карбованців.

Як же справились на УВП із запланованими завданнями?

У відповідь на це запитання начальник виробництва УВП В. М. Конозов показав нам звіт, підготовлений для ЦП УТОГ (до речі перший у цьому році). З нього видно, що роботи по ремонту виробничих, побутових і адміністративних приміщень, гуртожитку велися протягом усього року і на 27 вересня з асигнованої суми освоєно 37 тисяч карбованців.

Відремонтовано і пофарбовано покрівлю на всіх виробничих приміщеннях, двері й вікна у розкрійному цеху, на дільниці тонування й оздоблення. Відремонтовані й побілені стіни, пофарбовані панелі на дільницях вторинної обробки деталей, пресовий, фанерувальний цехи, складальний та інших. Теж саме зроблено і в побутових та адміністративних приміщеннях, в гуртожитку УВП, де окрім цього покладено і пофарбовано підлогу, частково замінені труби холодної та гарячої води. Для побутових кімнат виготовлено нові меблі.

Оновлено й склад для зберігання матеріалів та інструменту. Виконані роботи, вказані інспекцією пожежного нагляду.

Збудовано два навіси: один для збереження металу, інший — над естакадою для відвантаження готової продукції.

Завершено будівництво тераси для відпочинку робітників в обідню перерву. Проведено профілактичний ремонт електродвигунів. Відремонтовано всі ліфти. Закінчується реконструкція вентиляційної системи на дільниці вторинної обробки деталей. В котельні встановлено додатково другий водонагрівний котел.

Однак, рейдова бригада виявила ряд істотних недоробок. Деякі з них у звіті замовчуються. Залишились наполовину непобіленими й непофарбованими стіни у виробничих приміщеннях складальної й

му нема відстаючих. Відмінники цього курсу Л. Гнада, М. Шеремет, Л. Шарф, Т. Блохіна та інші.

Наша кафедра підтримує тісні контакти з багатьма школами-інтернатами республіки. Ми розробляємо та впроваджуємо у педагогічно-виховний процес науково обгрунтовану спеціальну педагогічну систему, спрямовану на всебічний розвиток дітей з дефектами слуху та мови, а також підготовку їх до практичної трудової діяльності. Недаремно наша стінгазета «Дефектолог» має спеціальну емблему, на якій зображена рука, що підтримує надломлену квітку.

Внизу: урок міміки й дактилогії на III курсі проводить сурдопедагог Кіра Дмитрівна Бойко. Заняття у кабінеті сурдотехніки.

Вгорі (зліва направо): Р. Коновалова, М. Кукса, С. Ковальова і К. Іваницька вивчають принцип перевірки слуху та мови за допомогою аудіометра.

Е. ГРОЗА, секретар партбюро дефектологічного факультету інституту ім. М. Горького.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

СВЯТО ХЛІБОРОБІВ

Теплим жовтневим ранком один за одним сходились до Тернівського міського клубу глухих, що на Дніпропетровщині, святоково одягнені хлібороби двох сусідніх районів — П'ятихатського і Софіївського — та передовики підприємств, ударники комуністичної праці. Не один рік змагаються між собою два райони за високі, сталі врожаї та високу продуктивність тваринництва.

На початку урочистої частини учасники свята оглянули виставку сільгосппродуктів. Хліб, картопля, смугасті кавуни і рожевошкі яблука, груші й помідори, перець, виноград — все те, чим багата наша українська земля.

В залі клубу тиша. Інструктор Дніпропетровського облвідділу УТОГ Любов Захарівна Кошель оголошує свято працівників сільського господарства відкритим. Щиро вітає вона трударів, дякує їм за самовіддану працю. Головуюча надає слово доярці колгоспу імені Фрунзе П'ятихатського району Надії Вікторівні Левченко, яка поділилася з присутніми досвідом роботи. Розповіла про нелегку, але таку необхідну працю доярок.

На урочистих зборах виступив також столяр тресту «Північбуду», ударник комуністичної пра-

ці Ігор Олександрович Голобородько. Він передав ширий робітничий привіт трудівникам колгоспу і доповів присутнім, що будівельники гідно несуть свою трудову вахту, споруджуючи для радянських людей висотні будинки, лікарні, дитячі садки.

У залі — бурхливі оплески хліборобів. До них на свято прийшли з концертом учні школи-інтернату з м. Кривого Рогу. Були гідними слави батьків! — клянуться вони. Голови П'ятихатського і Тернівського міжрайвідділів УТОГ А. Я. Юрченко та Л. І. Бень нагороджують кращих трударів почесними грамотами, цінними подарунками. Серед них — коваль колгоспу імені Куйбишева Павла Яковича Васюка, фуражир ферми № 2 колгоспу імені Леніна Софіївського району, ударника комуністичної праці фуражир Івана Івановича Шведа, тваринника ферми № 2 колгоспу «Росія» цього ж району Григорія Онисимовича Соколова та інших.

На закінчення свята сільські трудівники подивилися спектакль «Нещасні заручини» в постановці самодіяльних митців Дніпропетровського Будинку культури.

Г. ЛІСЮК.

Дніпропетровська обл.

НАТХНЕННА ПРАЦЯ

робіток денної норми глухих трудівників становить 145 процентів. Особливо хочеться відзначити товаришів В. А. Перначу, В. П. Мизяка, П. П. Бельтеку, М. М. Водяницького, В. Д. Пуляєва, В. Ф. Пантелєхіна, які натхнено працюють.

Члени нашого Товариства докладають усіх зусиль, щоб гідно зустріти всенародне свято.

В. КОВТУН,

голова бюро первинної організації УТОГ заводу імені Малишева.

А ЗИМА СПИТАЄ...

оздоблюваної дільниці. На складальній дільниці робітники вказали на те, що підлога тут нерівна, і це значно утруднює роботу; на складі матеріалів та інструменту частково треба оновити систему опалення; при вході з двору на пресову дільницю необхідно збудувати тамбур. Занепокоєння у керівників УВП має викликати підготовка до роботи взимку цеху розкрякування листових матеріалів. Робітники цього цеху скажуться на те, що і позаминулої, і минулої зими тут постійно панував протяг.

А цього року стало ще гірше, бо у зв'язку з реконструкцією вентиляційної системи в стінах з'явилось чимало нових дірок, невідремонтовані й вікна, бракує одних дверей. Вентиляція тут незадовільна.

Адміністрація УВП запевнила, що ремонт теплотраси буде завершено до 30 жовтня. Оновлено було лише половину її.

У звіті Центральному правлінню УТОГ керівники УВП не обмовились про реконструкцію колишнього учнівського цеху, з якого вони зробили склад для деревностружкової плити. В ньому має зберігатись близько 120 кубічних метрів плити, але стяжку цементної підлоги тут ще не зроблено, не поставлені й двері.

Незатишно буде взимку і в гаражі, в якому є лише три бокси (на п'ять машин) — під дверима великі щілини, через які вітер добряче намітатиме сніг у приміщенні.

Підприємство ще не забезпечи-

ло себе необхідними на зиму запасами пиломатеріалів. За свідченням директора УВП М. І. Гурина завезти їх потрібно ще близько 100 кубічних метрів.

Не завезено в достатній кількості й паливо для котельні. Поки що є 60 тонн вугілля. Керівники підприємства заспокоюють себе ще тим, що міськвиконком «дозволяє» їм «частково брати вугілля з міської бази». Але тут же М. І. Гурин пояснює: «На зиму нам потрібно ще близько 40 тонн вугілля».

Та особливо серйозну тривогу викликає незабезпеченість підприємства струганим шпоном звичайних і цінних порід. Зараз на УВП їх практично майже нема. Як сказали директор УВП і начальник виробництва, для виконання плану IV-го кварталу ще й зараз немає нарядів на цю сировину.

Як бачимо, серйозних недоробок у підготовці до зими не так уже й мало, щоб їх можна було спокійно замовчувати у звіті Центральному правлінню.

Але, на жаль, і пізніше звітування керівників УВП не позначене бездоганною достовірністю. Так, у звіті обласного відділу, складеного на матеріалах УВП і поданого на початку жовтня до Центрального правління, вказано, що з запланованих на підготовку до зими 45,8 тис. крб. підприємство використало 37 тис. крб., а в звіті, що надійшов через два тижні від самого УВП уже говориться, що освоєно аж 47 тис. крб. Таке оперативне освоєння коштів можна тільки

вітати. Але ж згаданий звіт УВП, як дві краплини води, схожий на звіт облвідділу. Відрізняється від свого попередника лише інформацією про повне закінчення ремонту опалювальної та водогінної систем. Із звітів виходить, що на ремонт системи опалення та водопроводу за два тижні затрачено аж 10 тис. крб., в той час, як на ці заходи підприємством було заплановано освоїти всього навсього 2,3 тис. крб.

Треба сподіватись, що керівники УВП звернуть увагу на ці недоречності у звітах і не менш серйозно подумают про справді повне завершення підготовки УВП до роботи взимку.

РЕЙДОВА БРИГАДА: М. Черненко, голова Миколаївського облвідділу УТОГ, А. Матвеев, робітник, голова групи народного контролю УВП, А. Бартоко, кореспондент газети «Наше життя».

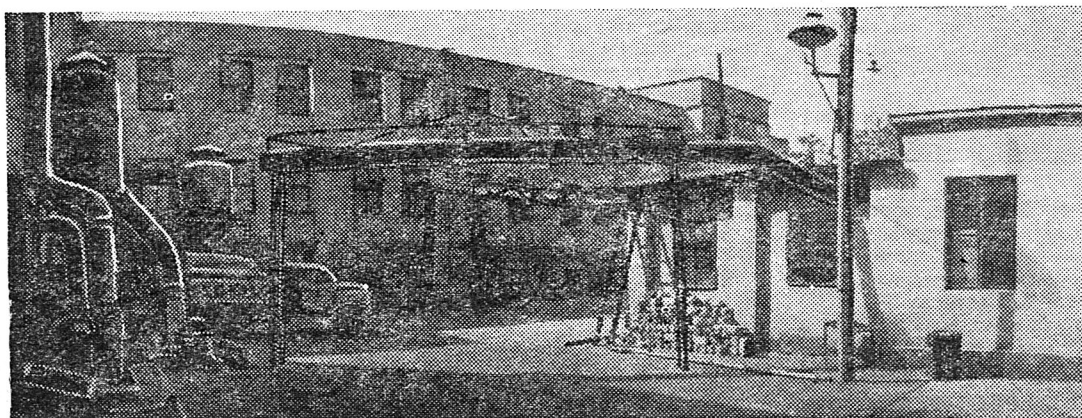
Від редакції: Наш кореспондент звернувся до начальника відділу постачання і збуту ЦП УТОГ тов. Ідельса А. Я. з проханням пояснити причину незадовільного постачання підприємства вказаними матеріалами.

— Справа в тому, — відповів він, — що Миколаївське УВП, можна сказати, одержало належний для нього струганий шпон: за техпромфінпланом згідно з планом МТП Миколаївського УВП на 1972

рік потреби підприємства у струганому шпоні становлять 139 тисяч квадратних метрів (включаючи 12 тисяч квадратних метрів шпону цінних порід). Миколаївському УВП на сьогодні уже виділено 116,6 тисяч квадратних метрів струганого шпону, тобто недостатньо його до повного задоволення потреби 22,4 тисяч квадратних метрів. Причина полягає в тому, що за загальносоюзними нормами постачання Товариству виділяється струганий шпон з розрахунку 106 тисяч квадратних метрів на 1 мільйон карбованців плану вироблених меблів, а середні потреби наших УВП (за їх заявками і за нашими) становлять 125 тисяч квадратних метрів на таку ж кількість виробленої продукції. Як бачимо, набір асортименту робиться учбово-виробничими підприємствами без врахування вичевказаної норми забезпечення. Отже, висновок: шановні товариші керівники УВП, шукайте причину в асортименті виробленої продукції, у ваших заявках. Протягом всього року ми добиваємось виділення додаткових фондів на струганий шпон. Турбуємось про це і зараз. При позитивному вирішенні нами цієї проблеми незабезпеченість УВП у шпоні буде врахована. А щоб у майбутньому не вийшло подібного, нам треба разом з планово-економічним і виробничо-технічним відділами перед погодженням техпромфінпланів меблевих УВП розподіляти між ними гарантовану кількість шпону на наступний рік, щоб плановий асортимент спирався не на бажання адміністрації УВП, а на дійсні можливості забезпечення. До речі, такий порядок слід встановити для планування асортименту в ув'язці з розподілом і деяких інших матеріалів, що також виділяються Товариству по нормі на 1 мільйон карбованців плану, наприклад: лущений шпон, нітропродукти, яких також завжди не вистачає.

Думається, що відповідь тов. Ідельса А. Я. цілком слушна. Однак, за умов, що склалися, відділу постачання слід докласти всіх зусиль, щоб все-таки забезпечити УВП необхідним струганим шпоном.

На фото: загальний вигляд Миколаївського УВП.

Майстри взуття

Достроково виконати річний виробничий план 1972 року, понад завдання виготовити чотири тисячі пар взуття та п'ять тисяч пар із заощадженої шкіри. Такі соціалістичні зобов'язання робітників взуттєвого цеху Павлоградського шкірзаводу, взяті на честь 50-річчя утворення Союзу РСР.

Колектив робітників цеху успішно справляється з виконанням взятих зобов'язань. Кожного місяця цех виконує план при високій якості продукції.

Велика заслуга в цьому й членів УТОГ, яких в цеху працює п'ять чоловік. Дати перевагу комусь із них неможливо — всі вони ударники комуністичної праці, досвідчені робітники, працюють сумлінно. Своєю чесною працею заслужили повагу робітників підприємства.

Директор заводу Анатолій Володимирович Коровка з пошаною відгукнувся про глухих робітників, особливо про затягувальника Петра Григоровича Білика та заготовельницю Марію Харитонівну Гринь. Вони не тільки добре працюють, але й беруть активну участь в громадській роботі. Тому мова піде про них.

...Взуттєвий цех залитий яскравим світлом люмінесцентних ламп. Всюди квіти, привітно, чисто. На стінах гасла: «Праця звеличує людину», «Гідну зустріч 50-річчю СРСР», «Всі сили, досвід і енергію — на виконання дев'ятої п'ятирічки» та інші.

Плавню рухається конвеєр. Тут працюють кращі майстри. На першому місці член УТОГ П. Г. Білик. Він впевнено, швидко, без зайвих рухів натягує заготовку на копил, стягує й закріплює кінці. Це перша операція на конвеєрі — відповідальна, потребує уваги й майстерності. Незначний, зайвий рух рук може призвести до перекосу. Але ще не було жодного випадку, щоб з вини Петра Григоровича був брак. Інколи він виконує на конвеєрі одночасно по дві операції й справляється з ними добре.

Для виконання однієї операції потрібно декілька секунд — бо кожної хвилини з конвеєру сходять понад дві пари готового взуття. Але П. Білик знаходить час, коли це потрібно, допомогти сусідові по праці.

За 20 років праці на заводі П. Білик виріс, змужнів, добре оволодів професією, став висококваліфікованим робітником. Його щомісячний виробіток становить щонайменше 120—130 процентів. Керівники й робітники заводу з великою повагою ставляться до сумлінного, чесного й працюючого глухого робітника. Петро Григорович нагороджений ювілейною лєнінською медаллю, має грамоти, подяки й премії. Його портрет неодноразово прикрашав міську й заводську Дошки пошани. П. Білик — член правління Павлоградського міжрайвідділу УТОГ, бере активну участь в художній самодіяльності будинку культури глухих. Нещодавно на зональному огляді художньої самодіяльності на честь 50-річчя утворення СРСР він виконав роль отамана в одноактній п'єсі Володарського «Революції рядова». Глядачі нагородили аматора сцени бурхливими оплесками.

У вільний час П. Білик проводить з робітниками бесіди на теми дня, організовує читки газет та журналів.

...Заготовельниця Марія Харитонівна Гринь веде перед в соціалістичному змаганні. Це середніх років, працююча, жвава й скромна жінка. 115—120 процентів виконання місячного виробничого завдання. Такі її трудові показники. Заготовки, що виходять з її рук, і високої якості. Своєю працею вона завоювала любов й повагу серед робітників. Її ставлять за приклад.

М. Гринь багато читає політичної та художньої літератури й часто в будинку культури проводить бесіди по прочитаних книжках.

У колективі Полтавського учбово-виробничого підприємства № 2 Андрія Щербаня знають як наполегливого трудівника. Ставши на трудову вахту на честь Великого Жовтня, він систематично перевищує змінні завдання і випускає продукцію тільки високої якості.

На фото: ударник комуністичної праці А. Щербань, який вже сьогодні працює в рахунок березня 1973 року.

Фото В. БЕРЕЗНЯКА.

Марія Харитонівна пов'язує працю з активною участю в громадській роботі. Вона голова первинної організації УТОГ. Член ради Павлоградського Будинку культури. Первинна організація, яку очолює вона, — перша в Павлоградському міжрайвідділі.

М. Гринь багато читає політичної та художньої літератури й часто в будинку культури проводить бесіди по прочитаних книжках.

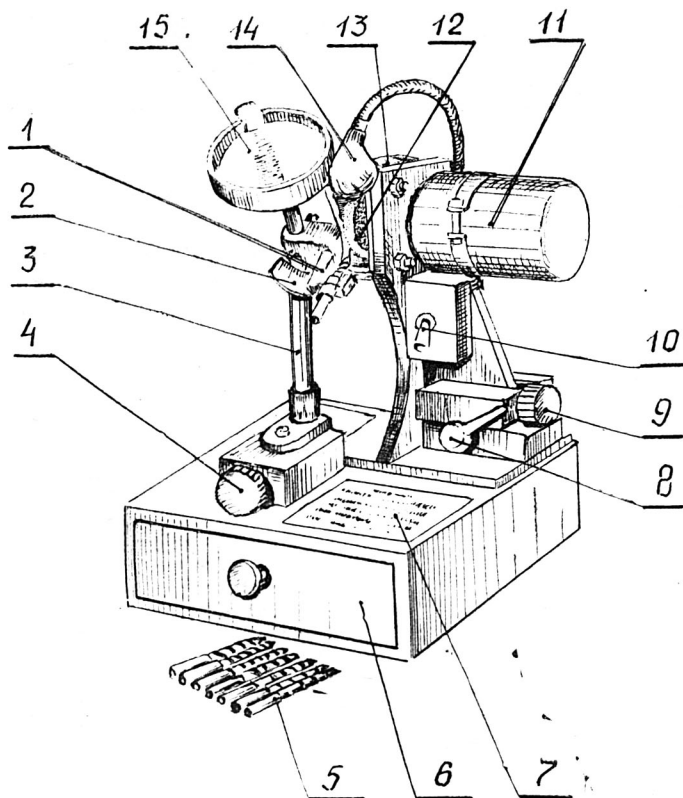
Глухі трудівники роблять все щоб взуття, зроблене їхніми руками, радувало людей. Такий трудовий подарунок готують вони до 50-річчя утворення Союзу РСР.

І. ЗІНЧЕНКО.

м. Павлоград,
Дніпропетровська обл.

НАСТІЛЬНИЙ ВЕРСТАТ ДЛЯ ЗАГОСТРЮВАННЯ ДРІБНИХ СВЕРДЕЛ

Заточування дрібних спіральних свердел має певні труднощі і під силу лише висококваліфікованим слюсарям-складальникам. Тому група новаторів лєнінградських підприємств розробила, виготовила і впровадила верстат для загострювання цих інструментів діаметром до 3-х міліметрів (див. малюнок).

Кінематична схема верстата дозволяє з допомогою гвинтових подач (9) і (4) пересувати стояк з двигуном (11) і абразивним кру-

гом (12) та стояк (3) з призмою (1) у двох взаємно перпендикулярних площинах. Призма на стояку повертається на будь-який заданий кут загострювання, оскільки має шкалу (2) від 40 до 140 градусів.

На верстаті вміщена таблиця (7) з рекомендованими кутами загострювання спіральних свердел у залежності від матеріалу, що підлягатиме обробці.

Положення призми на стояку також фіксується гвинтом.

Абразивний круг поміщено в

металічний кожух (13). Верстат обладнано місцевим освітленням. Лампочка СМ-28 вкручена у світловідбивач (14). Лінза (15) з 2,5 разовим збільшенням поліпшує умови спостереження і контролю за якістю загострювання.

Пуск двигуна і освітлення здійснюється одночасно за допомогою вимикача (10). У висувному ящику (6) знаходиться ступінчатий держак (5) для утримання свердел різних діаметрів.

Свердло закріплюється в держаку з допомогою гвинта. Сходина на держаку під час заточування впирається в кінцеві призми.

Кінематика і конструкція верстата забезпечують заданий кут загострювання.

Під час загострювання свердло прикладається до абразивного круга вище горизонтальної площини, що проходить через центр обертання. Призма має постійний кут нахилу до горизонтальної площини, який дорівнює 30 градусам. Це гарантує правильне заточування дрібних спіральних свердел, що дозволяє не тільки збільшити їх довговічність і строк служби, але й підвищує якість та точність свердління.

Габаритні розміри верстата: 160×200×270 міліметрів.

Вага — 5,2 кілограма. Діаметр абразивного круга 50 міліметрів. Швидкість — 6000 обертів на хвилину. Живиться верстат від мережі постійного струму напругою 27 вольт.

За довідками і технічною документацією звертатися до Ленінградського міжгалузевого територіального центру науково-технічної інформації і пропаганди за такою адресою: 191011, Ленінград, Садова 2, Інженерний завод.

А. ШАРФ,
зав. сектором технічної інформації ПКБ УТОГ.

ЛИСТИ З ОДНОГО УВП.

3. МОГУТНІЙ ЗАСІБ

В сучасних умовах соціалістичне змагання покликане відіграти якісно нову роль у збільшенні випуску продукції і вихованні трудящих. Головний його напрям — мобілізація трудівників на постійне підвищення продуктивності праці, на раціональне використання сировини і матеріалів, підвищення якості виробленої продукції.

На Вінницькому учбово-виробничому підприємстві прагнуть якнайповніше використати цей могутній засіб розвитку творчої ініціативи мас для збільшення випуску продукції.

Якщо на деяких підприємствах нашого Товариства місцеві комітети, не бажуючи особливо переобтяжувати себе роботою, один раз за квартал підбивають підсумки соціалістичного змагання між цехами та виробничими дільницями, то на Вінницькому УВП це роблять більш оперативно. Підсумки змагання між цехами та дільницями тут підводять не пізніше 20 числа за кожен місяць на засіданні розширеного місцевому. Це пожежало змагання. Колектив цеху, що досяг найвищих показників, в урочистій обстановці вручають Червоний перехідний прапор УВП і грошову премію.

Продумано організовано на підприємстві змагання між бригадами внутрі кожного цеху. Підсумки їх роботи за місяць тут підбивають 10 числа, переможцю вручається вимпел і грошова премія, розмір якої встановлено положенням для колективу того чи іншого цеху.

По-своєму організували вінничани й індивідуальне змагання трудівників. Система морального й матеріального стимулювання сприяє підвищенню ефективності громадського виробництва.

Робітниця, наприклад, яка три місяці підряд домагається високих трудових показників, присвоюється звання «Переможець змагання». Якщо протягом наступного кварталу вона збереже його, то за існуючим положенням їй буде присвоєно «Краща за професією» з врученням грошової премії.

Трудівникам, що протягом трьох місяців підтвердять «Кращий за професією», присвоюється високе звання ударника комуністичної праці, а портрет заноситься на Дошку пошани УВП. Нині в швейному цеху більше половини трудівниць носять високе звання ударниць комуністичної праці. А бригада швей, яку очолює Ніна Нагорна, завоювала звання комуністичної.

Індивідуальним змаганням охоплені трудівники всіх дільниць і служб підприємства.

Гласності, дієвості змагання на УВП в значній мірі сприяє те, що колектив кожної дільниці вже вранці знає, як він попрацював за минулий день. Хто поперед, а хто відстає? Крім цього, в кожному цеху чи на виробничій дільниці є таблиця показників про хід виконання взятих зобов'язань кожним трудівником зокрема.

На підприємстві велику увагу приділяють наочній агітації по організації змагання. В цехах, на дільницях УВП обладнано стенди: «Комунізм і праця — невіддільні». Поруч із соціалістичним зобов'язаннями колективу, читаємо тут прізвища ударників комуністичної праці, «Кращих за професією», «Майстрів — золоті руки». Крім цього, в кожному виробничому приміщенні вивішені «Діючі норми», «Тарифні ставки», «Положення про преміальну оплату робітників та інженерно-технічних працівників».

Цілий ряд заходів, спрямованих на те, щоб підвищити продуктивність праці робітників — поліпшення підготовки учнів у групах виробничого навчання, перетарифікація через кожні два роки, заміна застарілого устаткування, впровадження промислової естетики і НОП, а також добре налагоджена організація соціалістичного змагання серед трудівників — дали чудові результати.

План дев'яти місяців по реалізації продукції колектив Вінницького УВП виконав достроково і понад встановлене завдання випустив чоловічої, жіночої та дитячої білизни на суму 84 тисячі карбованців.

Чимало трудівників підприємства, серед яких і колектив закрійного цеху, працюють з випередження часу — в рахунок 1973 року.

Готуючись гідно зустріти 50-річчя утворення СРСР, колектив трудівників взяв підвищені зобов'язання: річний план по реалізації продукції завершити до 25 грудня і за рахунок внутрішніх резервів додатково випустити 10 тисяч штук трикотажних виробів на 45 тисяч карбованців.

П. БУЛАТОВ.

Закінчення. Початок див. «Наше життя» в №42, 43.

П'ЯТИРІЧКУ—ЗА ЧОТИРИ

Все ширшого розмаху серед комсомольців, усіх юнаків і дівчат Івано-Франківської обласної організації УТОГ набирає соціалістичне змагання, що проходить під девізом: «П'ятиріччя—ударну працю, майстерність і пошук молодих».

Молодь підприємства активно включилася в змагання за дострокове виконання дев'ятої п'ятирічки. Федора В. І., Зень О. А., Остапів М. Н. свої денні завдання систематично виконують на 120—130 процентів. «Комсомольська норма дев'ятої п'ятирічки — 120 процентів» — такий девіз їх роботи. І можна впевнено сказати, що особисту п'ятирічку вони виконують за чотири—чотири з половиною роки.

У ході соціалістичного змагання народжуються нові імена молодих передовиків виробництва. Серед них можна назвати Ірину Франківську, Марію Романюк, Тамару Кривов'яз, Галину Лазечко, Євдокію Гандзюк і ще багато інших.

Всього 66 членів ВЛКСМ налічує комсомольська організація на Івано-Франківському УВП, де секретарем Людмила Іванівна Діда. Це — одностудій, яких об'єднує спільність інтересів, почуття відповідальності за стан справ у колективі. Всі вони — ударники комуністичної праці або ж виборюють це високе звання. Продукція, вироблена їх руками, — тільки високої

якості. Навчаються комсомольці в гуртку політосвіти «Кругозір», більшість з них закінчила школу або ще навчається.

У вільний від роботи час комсомольці змістовно відпочивають: беруть участь у гуртках художньої самодіяльності, займаються в спортивних секціях, організовують екскурсії, культпоходи.

У формуванні світогляду молоді велику роль відіграє Всесоюзний Лєнінський залік «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!» Саме участь в ньому примусила задуматись кожного комсомольця над тим, який його особистий вклад у виконання рішень партії.

На закінчення хочеться сказати, що комсомольці підприємства зустрічають своє свято з чудовим настроєм. Своєю натхненною працею вони доводять — зроби м о все для виконання грандіозних завдань дев'ятої п'ятирічки, зроби м о все для того, щоб виправдати високе довір'я партії.

Н. КОНВАЛЮК.

м. Івано-Франківськ.

Субота, 28 жовтня 1972 р.

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ЛЮБИТЕЛЬСЬКИХ ФІЛЬМІВ

22 жовтня у Житомирі в приміщенні обласного музично-драматичного театру відбулося урочисте відкриття Республіканського фестивалю самодіяльного кіномистецтва Української РСР.

Республіканські конкурси любительських кінофільмів на Україні проводяться, починаючи з 1959 року. Зараз у республіці нараховується 18 обласних клубів кінолюбителів, понад 1000 кіностудій і гуртків, десятки тисяч кінолюбителів. На обласні огляди було відібрано 972 фільми від 600 самодіяльних колективів.

На заключний, третій, тур конкурсу організаційний комітет Республіканського фестивалю самодіяльного мистецтва відібрав лише 189 фільмів — переможців на обласних конкурсах.

Місто Житомир, де проводився фестиваль — батьківщина творця космічних кораблів академіка С. П. Корольова, фізика-атомника В. І. Векслера, письменника-демократа В. Г. Короленка, командуючого військами Паризької комуни Я. Домбровського, поетів А. Безименського, письменника Л. Нікуліна, композитора Б. Лятошинського.

У Житомирі довгий час жили й працювали великий російський письменник О. Купрін, український

драматург І. Кочерга, композитори П. Косенко та М. Скорульський. На Житомирщині народилася Леся Українка і Максим Рильський, жили і працювали М. Коцюбинський, Оноре де Бальзак, тут починав свою трудову діяльність Олександр Довженко.

У роки громадянської війни в Житомирі перебував штаб Щорсівської дивізії, місто звільняли від білогвардійців доблесні війська Г. Котовського, Й. Якіра. У роки Великої Вітчизняної війни Житомирщина — партизанський край, в якому діяли загони народних месників О. Федорова, С. Ковпака, С. Малишова, О. Сабурова, М. Наумова.

Фестиваль у Житомирі став новою подією у культурному житті міста.

Серед переможців обласних конкурсів — колектив Львівської Народної кіностудії «Каменярь», яка створена при обласному будинку культури УТОГ.

На Республіканський фестиваль аматори Народної студії «Каменярь» привезли новий фільм: «П'ять днів з безсмертя». Автори сценарію М. Максимович та А.

Боровенко. Більше року працювали над створенням цього фільму студії «Каменярь». Велике і благородне завдання поставили вони перед собою. Влітку 1920 року Червона Армія визволила частину Львівщини. У фільмі розповідається про те, як розгорнулось повстання під керівництвом Федора Бекеша. Республіка проіснувала п'ять днів, але ці п'ять днів, наповнені від початку і до останнього дня героїзмом, мужністю бійців, які йшли на з'єднання з Червоною Армією.

Автори фільму взяли за вирішення складної проблеми. З 1270 фотографій, які зробили студії, вони відібрали найкращі. Вмонтовані в кінокадри, вони воскрешають у пам'яті глядача ті суворі дні. Герой фільму Федір Бекеш (артист М. Кукурба) організовує загін навколишніх селян-бойків і їхній, як вони самі називали, полотняний бронепоезд з боями пробивається назустріч військам Червоної Армії.

І понині живуть свідки тих подій, учасники боїв. Р. Бандурович — машиніст бронепоезда — живе із сім'єю в Мукачеві. С. Ракочі і М. Дмитришак живуть в селі Ополиця Сокальського району Львівської області.

У фільмі знімалися члени УТОГ Володимир Курилас, Григорій Прилуток, Дмитро Ремізов, Володимир Бас, Ігор Попов, Володимир Тернай та інші.

На Республіканському фестивалі (поза конкурсом) було показано фільм «Шляхами лєнінської «Іскри», який у 1970 році зайняв перше місце на попередньому конкурсі. На фестивалі був показаний фільм «Де сині вершини Карпат», автором якого є член УТОГ О. Крайківський (Івано-Франківськ).

Учасників Республіканського фестивалю самодіяльного кіномистецтва у спеціально випущеному бюлетені тепло привітали перший секретар Житомирського міського комітету КП України В. Острожинський, голова виконкому Житомирської міської Ради депутатів трудящих Я. Ткачук.

На табло, яке встановлено в оглядовому залі, загоряються слова «відмінно», «добре», «задовільно», — це виставляють свої оцінки члени журі, до складу якого ввійшли А. А. Кондратьєв — голова комісії по роботі з кінолюбителями Спілки кінематографістів України (голова журі), Д. П. Трофимов — інструктор Укрпрофради, (секретар), члени журі В. Л. Чуйко — завідувач відділом ЦК ЛКСМУ, М. А. Соломонов — заступник головного редактора газети «Культура і життя», А. П. Косенів — кінорежисер та інші.

Республіканський фестиваль аматорів кіно вітали видатний радянський режисер, народний ар-

тист СРСР Г. Л. Рошаль, письменник В. Боляшак. На відкритті та в роботі Республіканського фестивалю взяли участь представники братніх союзних республік — Білорусії, Вірменії, Молдавії, Естонії.

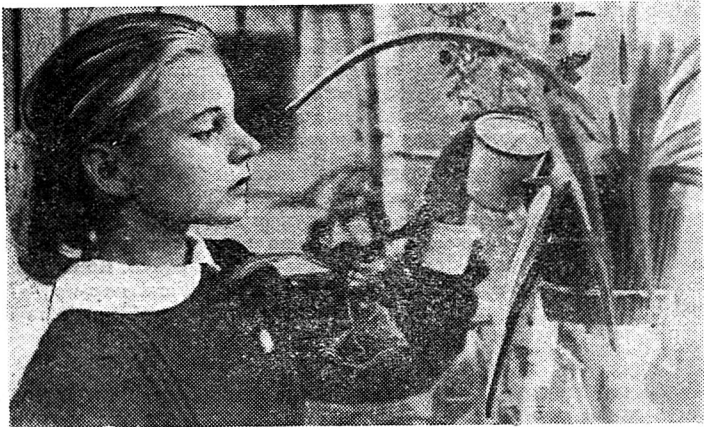
Дні фестивалю перетворилися у справжнє свято, на якому із своїми творчими доробками виступали молоді митці кіно.

Добру справу організував колектив Житомирського Будинку культури: кожного вечора члени УТОГ мали можливість знайомитися із кінофільмами, які демонструвалися на конкурсі. На запрошення адміністрації будинку культури відгукнулися численні кіностудії України. Але першим фільмом, який побачили члени УТОГ міста Житомира, був фільм «П'ять днів з безсмертя». Автори сценарію розповіли глядачам про роботу над фільмом, про свої творчі плани на майбутнє. Вечір пройшов в теплій дружній обстановці і авторів фільму присутні нагородили дружніми оплесками, директор будинку культури Л. Мик вручила їм пам'ятні сувеніри.

Сьогодні останній день фестивалю. Для його учасників намічено провести семінар з питань творчих проблем, які стоять перед самодіяльними кінолюбителями. Наприкінці дня відбудеться урочисте закриття фестивалю і вручення нагород.

Про результати рішення журі газета повідомить в наступному номері.

ОЛ. ОЛЕКСІЄНКО.

У Полтавській школі-інтернаті діти люблять квіти, цю любов їм прищеплюють вихователі і вчителі.

На фото: вихованка школи-інтернату Ірина Курочка доглядає кімнатні квіти.

КУЛЬТУРА ЧИТАННЯ КНИГ

Радянський народ по праву вважається найбільш читаючим народом. Нині кожна шоста книга в світі — радянська. Після Великого Жовтня у нас видано понад 2,5 мільйона назв книг загальним тиражем 36 мільярдів примірників. У країні діє 360 тисяч бібліотек, послугами яких користується три чверті населення СРСР, 50 тисяч книжкових магазинів, більше 80 процентів сімей мають особисті бібліотеки.

Величезні книжкові скарби вимагають від людей вміння користуватися ними, орієнтуватися у літературному потоці. А це, виявляється, не так просто. Досліді, наприклад, показали: коли хімік, який володіє 30 мовами, буде щотижня витрачати 41 годину на вивчення книг, брошур, статей з своєї спеціальності, то за рік він ознайомиться лише з двадцятю частиною всіх праць, що вийшли за цей же період. Найстаранніший середній читач за все своє життя може прочитати близько 1200 книг. Ця цифра говорить про те, що необхідно вдумливо, планово й розумно добирати літературу.

Культура читання передбачає спеціальні знання про книгу і навички продуктивної роботи з нею. Виділяють кілька етапів читання: аналітичний — початковий, коли людина набуває техніки читання, аналізує слово й освоює його зміст, систематичний, коли сприймається цілісна структура прочитаного в дії, автоматичний, коли читач зосереджується на осмисленні змісту.

Неабиякий ефект дає так зване партитурне читання, яке досягається тренуванням. За цим методом в поле зору людини потрапляє одночасно декілька рядків, абзац і навіть півсторінки, причому жодне слово не залишається поза ува-

гою. Цим методом досконало володів В. І. Ленін. Читаючи швидко й продуктивно, він, скажімо, для написання праці «Розвиток капіталізму в Росії» використав 583 книги! Одряду зауважимо, що скорочення читання корисне при вивченні наукових книг і недопустиме для художньої літератури.

Розумне ставлення до оволодіння книжковим надбанням неминуче вимагає дотримання правил гігієни читання. Основне з них — ніколи не читати до перевтоми, регулярно робити перерви.

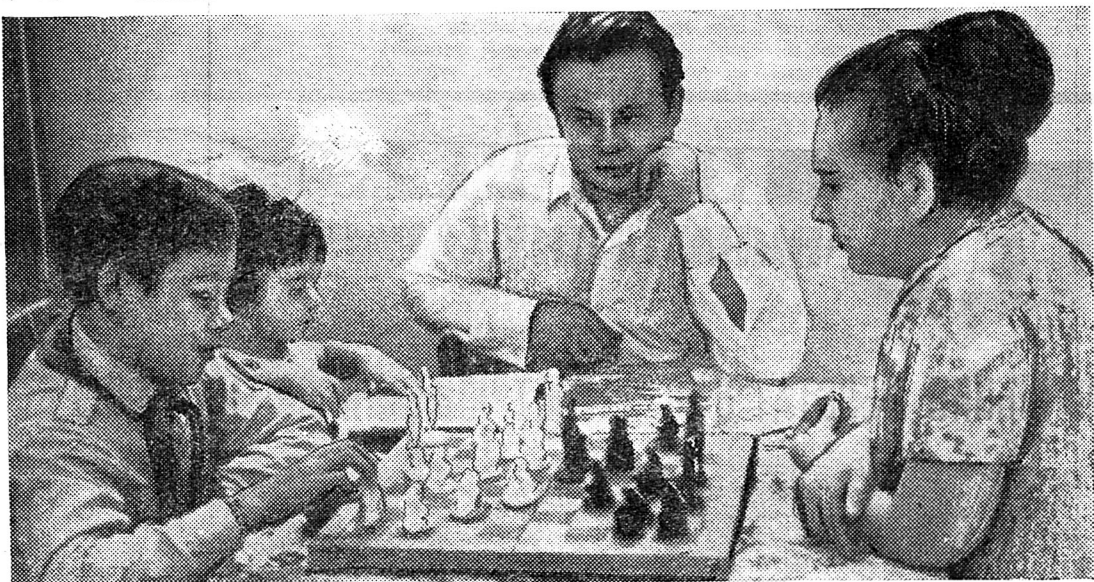
Книги, що становлять для вас виключний інтерес (передусім наукові), недостатньо прочитати, навіть найуважніше один раз. Щоб використати їх з максимальною повнотою, необхідно через певні проміжки часу знову їх переглядати. Надзвичайно корисно стисло занотовувати зміст книги.

Поряд з поглибленим студіюванням, корисно виробити навички швидкого, побіжного ознайомлення з книгою, що допомагає краще орієнтуватися в друкованій літературі. Перегляд книги в сторінок вимагає залежно від мети в середньому від 10—15 до 30—60 хвилин. За цей час можна довідатися про зовнішній вигляд книги, ознайомитися з передмовою та післямовою, із змістом окремих сторінок.

Важливо, щоб читання літератури було життєвою потребою, велось систематично й поглиблено, щоб будь-яка книга обиралась не випадково, а виходячи з інтересів підвищення свого ідейно-політичного і загального рівня, наукових чи естетичних потреб. За таких умов книга стане своєрідним університетом самоудосконалення, всебічного розвитку людини.

К. ПРИСЯЖНОК,
кандидат педагогічних наук.

Спортивний тиждень

Ганна Богданець — призер багатьох першостей Союзу РСР серед глухих з шахів. Свої знання та досвід шахових баталій вона передає своєму синові — шестикласнику Валерію. Це вже принесло свої плоди. Коли цього літа Валерій знаходився у піонерському таборі «Орляток», то на шаховій олімпіаді табору він здобув особисту першість. Додому приїхав засмаглий, загартований (грав у футбол) і з гордістю показав свої наставницькі грамоти, яку одержав у таборі.

На фото: сімейний шаховий турнір. Арбітром виступає батько Володимир. Чотиричну Маринку поки-що цікавить журнал з веселими та забавними малюнками.

М. Полтава.

Фото і текст І. ЩЕРБАНЮКА.

Дружні зустрічі

В Івано-Франківську відбулися республіканські змагання з городів серед глухих спортсменів друїх груп. В місто з'їхались команди шести обласних відділів УТОГ: Кіровограда, Миколаєва, Ровно, Сум, Херсону та Черкаса.

На стадіоні «Локомотив» йшла запружена боротьба команд за іразо переходу до першої групи. Про гостроту боротьби свідчить той факт, що до останнього туру переможець республіканських змагань не був виявлений. І тільки тоді, коли деякі команди вийшли з гри, в останній зустрічі спортсмени Івано-Франківська, зігравши внічию з командою Ровно, поступилися лідерством на користь спортсменів з Кіровограда.

Таким чином, перше місце виборола команда Кіровограда, на другому — команда Івано-Франківська, третє місце зайняла команда Ровно. Наступні місця розподілилися між командами так: Черкаси зайняли IV місце,

Херсон — V, Миколаїв — VI, Суми — VII місце.

Республіканські змагання з городів закінчилися. Вони показали хорошу підготовку наших спортсменів з цього виду спорту і виявили тверду волю в боротьбі за перемогу.

Приїзд з різних областей України спортсменів став визначною подією для глухих трудівників Івано-Франківська. Самодіяльні аматори сцени підготували концертну програму, а драмгуртківці будинку культури показали виставу М. Ішковой та М. Бабенка «Кровні вороги», що здобула найвищу оцінку на зональному огляді ху-

дожньої самодіяльності, присвяченому піввіковому ювілею утворення Радянського Союзу в м. Ужгороді.

Не залишилися осторонь й спортсмени — гості Івано-Франківська. Глядачі тепло зустріли «Матроський» та «Угорський» танці, які майстерно виконав Борис Рибчак з Кіровограда. Сподобалися присутнім на концерті й пантону виконання Олександра Алявіна. Створені ним образи відзначалися високим художнім рівнем і були справедливо оцінені гучними оплесками.

А. ФІЛІПОВИЧ,

інструктор фізкультури Івано-Франківського Будинку культури.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Украинского общества глухих.